

med pågældende gerningsmand og tale de her ting igennem.

Det viser tendensen jo også i de forsøg, der har været, og det tror jeg ikke at der er særlig mange ofre der er interesseret i. Det viste sig faktisk i den forsøgsperiode, der blev lavet, at det var ganske, ganske få konfliktråd, der overhovedet blev gennemført. Så løsningen med at lade ofret, der er blevet overfaldet, tale med sin overfaldsmand, tror vi ikke meget på i Dansk Folkeparti som noget særlig godt initiativ i kriminalitetsbekæmpelsen.

Et af de problemer, vi også ser på retsområdet, er, at man oplever tilfælde, hvor det er tydeligt for enhver, at befolkningens retsbevidsthed bliver trådt under føde. Lad mig nævne et eksempel, nemlig rockeren Jønke, som lige er blevet løsladt for sin forbrydelse, sit drab i sin tid, 14 år tilbage. Han fik 16 års fængsel for mordet, han begik, men han fik altså lov til at komme ud efter de 10, vel vidende at i den periode, hvor han har siddet inde, har han gang på gang været ude og fortælle om sine mange aktiviteter på skoler, på institutioner, gymnasier osv., og det har selvfølgelig været til stort raseri for de mennesker, der har været i kontakt med de ofre, der har været inde i billedet i forbindelse med rockerkrigen som helhed.

Kendsgerningerne er jo, at mistanken om, at bl.a. Jønke i sin fængselstid har været medvirkende til at være bagmand bag den rockerkrig, vi så, og som krævede mange ofre, er stor. Det er altså undergravende for befolkningens retsbevidsthed, for det første, fordi han kommer ud så lang tid før tiden, og for det andet, fordi han tager rundt og fortæller om sine meritter på alle mulige skoler og institutioner rundtomkring. Det er sådan nogle ting, der er undergravende, og derfor bør regeringen forstå, at der er et klart ønske i Folketinget om – måske ikke hos regeringen, men hos et stort mindretal – at der skal strammes op på det her område.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan kun beklage, at hr. Skaarup ikke hører efter, hvad det er, jeg siger. Når jeg taler om ofrene og den store indsats, der nu bliver gjort i forhold til ofre for kriminalitet, så trækker hr. Skaarup alene et eksempel frem fra den store initiativpakke, nemlig konfliktrådet, og siger, at det er det store bærende i hele regeringens offerpolitik.

Nej, det er det ikke. Det bærende er den retsstilling, som offeret har fået. Offeret har i dag

mulighed for at få en bistandsadvokat til at føre sin sag og være med i forløbet, når der føres en straffesag mod gerningsmanden, sådan at offeret har den retsstilling, at der er en på hans eller hendes side, der kan støtte, og som forhåbentlig i stigende omfang kan sikre, at spørgsmålet om erstatning bliver taget op i forbindelse med straffesagens førelse, sådan at det også bliver afklaret.

Og vi har udvidet adgangen for offeret til at få erstatning for tort, sådan at man ikke alene kan få dækning for de faktiske omkostninger, der er forbundet med at være offer for volds-kriminalitet, men også kan få erstatning for den tort, der er forbundet med det.

Og vi er i gang med at oprette et landsdækkende net af offerrådgivere, hvor det danske politi bliver fundamentet, og der er nu gennemført en uddannelse af folk i samtlige politikredse, som har været med til at starte det op. Og det er rigtigt, at vi også har igangsat et forsøg med konfliktråd, men det er ikke det, der er det bærende.

Men jeg synes, det med al tydelighed fremgår, at forberedelsen af denne debat fra hr. Peter Skaarups side har været sparsom, for ellers ville en enkelt sag som den, der knytter sig til den enkelte person, ikke have fyldt så meget i hr. Skaarups tale.

At tænke sig, at man kommer her i Folketinget og vil have behandlet en sag om en enkelt person og bruger sin taletid på dét, når det drejer sig om noget så vigtigt og så fundamentalt som kriminaliteten i vores samfund! Jeg synes, hr. Skaarup godt kunne have sparet Folketinget for den måde at tage ordet på.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg havde egentlig forstået, at det var en forespørgselsdebat om volds-kriminalitet, men nu forstår jeg på hr. Peter Skaarup, at det er en forespørgsel om ytringsfrihed, og så vil jeg godt have, at vi fra Dansk Folkeparti får en klar konklusion på indlægget: Hvad er det egentlig, der foreslås? Foreslås der, at folk, der tidligere er straffet, ikke må tage rundt og holde foredrag? Er det det, forslaget går ud på?

Jeg synes, nogle af de foredrag har været udtryk for en udsøgt mangel på smag, og jeg kunne aldrig selv drømme om at arrangere en række af de foredrag, og jeg kunne aldrig selv drømme om at være med til dem, men derfra og så til at forhindre skoler og institutioner i at